

»Neupadněte« do pokušení!

Bděte a modlete se, abyste **nepadli** do pokušení! Toto varování ze Světla bylo doposud lidmi pokládáno jen za dobrotivou radu Syna Božího Ježíše, se zřetelem na změkčilý způsob, který se Synu Božímu připisuje jakožto následek této tak výrazné lidské domýšlivosti.

Musím vám to dnes zopakovat!

Avšak je to více než jen rada; neboť to je Boží **požadavek** vůči vám, vám lidem, pokud se chcete ještě zachránit z jedovatých plodů vašich falešných názorů a pojmů.

Nedoufejte, že budete nyní Bohem beze všeho vyzdvižení z odporného močálu, který vás svírá s velikou houževnatostí, se stejnou houževnatostí, jakou jste vy sami vynaložili, abyste takovýto močál ve vzdorovité svéhlavosti vůči vůli Boží napřed sami vytvořili.

Bůh vás nepozvedne z díku za to, že vy snad již konečně chcete, ó ne, **vy sami** se z něj musíte vyprostit, když jste se vy sami do něj propadli!

Vy se musíte snažit, poctivě a s velkou pílí, opět moci dojít vysoko na zdravou půdu. Jestliže to **uděláte**, teprve **pak** vám k tomu bude dána síla, avšak také jen v míře rovnající se vašemu chtění, což neúprosně vyžaduje spravedlnost, která je v Bohu.

A **v tom** spočívá pomoc, která je vám zaslíbená a které se vám dostane ve stejném okamžiku, když se chtění ve vás stane

konečně také činem, ne dříve.

Avšak jako **dar** od Boha je vám k tomu dáno **Slovo**, které jsem směl přinést a které vám ve vši jasnosti ukazuje cestu, kterou máte jít, pokud se chcete zachránit! Ve **Slově** spočívá vámi nezasloužená milost, kterou Bůh ve své nepochopitelné lásce daruje, jak se již jednou událo skrze Ježíše.

Slovo je dar. Velikou obětí Boží je však čin přinést Slovo sem až do hrubých hmotností k vám lidem, což je následkem domýšlivého, Světlu nepřátelského stanoviska lidí vždy spojeno jen s velkým utrpením. A nikdo jiný nemůže pravé Slovo lidem dát než část Slova samotného. Nositel živoucího Slova musí tedy **být** také jen Slovem **samotným!**

Kdyby však po již nastalém zatemnění mezi lidmi na zemi jim **nebylo** dáno Slovo, museli by být všichni do jednoho ztraceni a s temnem, které je těsně obklopuje, klesnout do rozkladu.

A kvůli malému počtu těch, kteří v sobě přece ještě nesou touhu po Světle navzdory temnotám, které lidé vytvořili, poslal Bůh ve spravedlnosti a lásce ještě jednou živoucí Slovo do těchto temnot, aby těch několik kvůli spravedlnosti nemuselo být ztraceno s ostatními, nýbrž se ještě mohlo zachránit na cestě, kterou jim Slovo ukazuje.

Aby však Slovo mohlo vyznačit tuto cestu, která vede z temnot, muselo se napřed temnoty naučit znát a na sobě prožít, muselo se do této temnoty samo ponořit, aby prošlo cestu z nich jako první a tím ji prorazilo lidem, kteří je chtějí následovat.

Jen tím, že Slovo prošlo cestu vedoucí z těchto temnot,

mohlo tuto cestu také vysvětlit a tím ji lidem také přiblížit!

Sami ze sebe bez této pomoci by toho lidé nikdy nedosáhli. Pochopte nyní, vy lidé, že takovéto rozhodnutí, které bylo nutné jen kvůli malému počtu lidí, bylo skutečně velikou obětí lásky, kterou může přinést jen **Bůh** sám ve své neochvějně spravedlnosti!

To byla **oběť**, která se kvůli spravedlnosti a lásce **musela** zcela zákonitě naplnit v nedotknutelné a neodsunutelné dokonalosti Boží vůle.

Avšak to není pro lidi žádnou omluvou; neboť tato oběť se stala potřebnou teprve selháním od Světla odvráceného lidstva.

I když se tedy oběť i v zákonitosti svaté vůle Boží ukázala jako nutná, tak tím není vina lidstva o nic menší, nýbrž mnohem těžší, protože ji rouhavě **vynutilo** pokřivením a zmatením všeho toho, co mu bylo Bohem svěřeno.

Veliká oběť tedy stojí zcela sama pro sebe jakožto následek Boží dokonalosti všesvaté vůle.

Avšak zda se nyní chcete ještě skutečně zachránit, je zcela jen **vaší věcí**; neboť tato Boží dokonalost, která velikou obětí Boží jakožto podmíněnou poskytuje, nyní požaduje také zničení všeho toho, co v celém stvoření není schopno se dobrovolně vpravit do zákonů Jeho vůle.

Není při tom slitování ani uniknutí, žádná výjimka ani odchylka, nýbrž jediné účinky zákonů tohoto stvoření v prvním uzavření kruhu veškerého dosavadního konání.

Proto požadavek: Bděte a modlete se, abyste **nepadli** do pokušení!

Nejdříve pochopte tato slova správně a pak se již v nich naučíte poznávat přísný požadavek. **Bděte** vyzývá čilost vašeho **cítění** a požaduje tím hybnost ducha! Jedině v tom spočívá opravdová bdělost. A také **v tom** má opět předcházet ženství, poněvadž mu byla dána obsáhlejší a jemnější citovost.

Ženství má být bdělé v síle své čistoty, které musí sloužit, pokud chce věrně splnit úkol ženství v tomto stvoření. Avšak to může učinit jen jako kněžka čistoty!

Bděte a **modlete** se jest Slovo, které je vám opět ode mne dáno na cestu. To **bděte** se týká vašeho pozemského života, ve kterém musíte být v každém okamžiku připraveni jasně vycítit na vás dopadající dojmy a zkoumavě je odvážit, jakož i všechno z vás vycházející předem také pečlivě protřídit.

To **modlete se** však přináší udržování spojení se světlými výšinami a otevření se posvátným proudům sil k pozemskému použití.

K tomu je modlitba, která nutí vaše smýšlení směřovat pryč vzhůru od této země.

Proto tento požadavek, jehož naplnění vám přináší jen nesmírný užitek v silných pomocích, jejichž příliv si jinak uzavíráte nedbáním zákonů ve stvoření.

Plníte-li **oboje**, tak nemůžete nikdy **padnout** do pokušení! Vyložte si také tento pokyn správně; neboť je-li vám řečeno: „abyste nepadli do pokušení“, tak to snad nemá znamenat, že vás

již žádné pokušení nezastihne, když bdíte a modlíte se, že se nedostaví, že se tedy neocitnete v pokušení, nýbrž to má znamenat: jestliže vždy zůstanete bdělí a modlíci se, tak nemůžete nikdy padnout do pokušení, které se vám přibližuje, a dokážete vítězně přemoci veškerá nebezpečí, která vás potkají!

Zdůrazněte jen tuto větu správně, tak, jak je míněna. Proto nedávejte důraz na slovo „pokušení“, nýbrž na slovo „**nepadli**“ a pak jste ihned pochopili správný smysl. To znamená: „Bděte a modlete se, abyste do pokušení **nepadli**!“ Bdělost a modlitba je tedy ochrana před **pádem**, avšak nezabraňují přístupu pokušení zde uprostřed temnot, což vás přece při správném postoji může jen posílit, vašeho ducha v tlaku nutného odporu přivést k vyššímu žáru a vzplanutí a musí vám tedy přinést veliký užitek.

To všechno však není lidstvu již nebezpečím, nýbrž radostí, vítaným duchovním pohybem, který jen podporuje a již nebrzdí, **jakmile ženství věrně plní úkol**, který mu byl přidělen Stvořitelem, k čemuž bylo zcela zvlášť vyzbrojeno.

Jen když konečně poctivě chce, tak mu to proto není těžké a může to také skutečně splnit. Jeho úkol spočívá v kněžství čistoty!

To může vykonávat **všude**, v každý čas, nepotřebuje k tomu ani zvláštních povinností, nýbrž to může pěstovat ihned v **každém pohledu a každém slově**, které vychází z jeho úst, dokonce i v každém pohybu se mu to musí stát zcela přirozeným; neboť zachvívání se ve Světle čistoty je jeho vlastní živel, jemuž se doposud jen v lehkomyšlnosti a ve směšné ješitnosti samo uzavíralo.

Bděte, vy ženy a dívky! Jděte ve splnění svého lidského ženství tou cestou, kterou vám Stvořitel přesně předepsal, pro niž vůbec smíte stát v tomto stvoření!

Pak zjeví se před vámi velmi brzy zázrak za zázrakem; neboť všechno při tom rozkvetne, kamkoliv se váš pohled také obrátí, protože Boží požehnání bude skrze vás hojně proudit, jakmile čistota vašeho chtění k tomu urovná cestu a otevře brány ve vás!

Štěstí, mír a radost, jakých nikdy nebylo, obepnou zářivě tuto zemi, když ženství vytvoří most ke světlejším pláním, jak to bylo ve stvoření určeno, a když vlivem svého vzorného bytí udrží v každém duchu bdělou touhu po Světle a stane se Strážkyní svatého plamene!

Ó ženo, co ti bylo dáno, a jak jsi rouhavě zneužila všechny poklady vysoké milosti Boží!

Vzpamatuj se a staň se kněžkou čistoty nejvnitřnějšího cítění, abys štěstím blažena mohla kráčet vzkvétající zemí, v níž zářící zrak lidí jásavě děkuje svému Stvořiteli za milost svého pozemského bytí, jehož používají jako stupeň k bráně věčných zahrad!

Pohled'te na svůj úkol před sebou, vy ženy a dívky, jakožto budoucí kněžky Božské čistoty zde na zemi, a neustaňte, dokud nedosáhnete toho, co vám k tomu schází!